

DOKUMENT
GIACOMO BINI OFM
PRIORYTETY NA SZEŚCIOLECIE 1997-2003
PRZEWODNIK PRAKTYCZNY
DO DOKUMENTU KAPITUŁY GENERALNEJ
Roma 1998. 5. Duch modlitwy i pobożności, nr 5.

Nasze powołanie franciszkańskie we wszystkich swoich przejawach znajduje swoją rację istnienia nie w działaniu, lecz w tym, czym jesteśmy: a jesteśmy powołani, idąc śladami naszego Pana Jezusa Chrystusa i zachowując Jego naukę, do budowania Wspólnoty, w której szuka się Boga i kocha się Go ponad wszystko. Podstawową więc rzeczą dla każdego Brata i dla całej Wspólnoty jest posiadać Ducha Pańskiego wraz z Jego uświęcającym działaniem. Wymaga się tego, aby Bracia usunąwszy wszelkie przeszkody i odrzuciwszy wszelkie troski i zmartwienia, służyli, kochali, czcili i wielbili Pana Boga czystym sercem i umysłem. Z tekstów tych wynika, że wymiar kontemplacyjny powinien być bez cienia wątpliwości tym priorytetem, który ukierunkowuje i animuje nasze życie: ten sposób, w jaki poszukujemy Boga i przeżywamy na co dzień Jego obecność, determinuje także nasz konkretny styl życia i naszą działalność duszpasterską we wspólnocie.

Istnieje jednak potrzeba nieustannego ożywiania doświadczeń duchowych, jako pierwszy przejaw naśladowania Chrystusa, zwracając uwagę na znaczenie, jakie w naszej codzienności mają niektóre miejsca i chwile. Aby duch modlitwy i pobożności był naprawdę podstawowym elementem w życiu i

posłannictwie Braci Mniejszych, prosimy Braci i Wspólnoty o wypracowanie Projektu życia osobistego i Projektu życia wspólnotowego, a wszystkich, stosownie do różnych odpowiedzialności, o stworzenie odpowiedniego środowiska, aby takie projekty miały potrzebny czas, odpowiednią zawartość i możliwość realizacji.

1. Projekt życia wspólnotowego, wychodząc od przepisów Konstytucji, niech określi czas i formy modlitwy wspólnotowej, ze szczególnym uwzględnieniem słuchania słowa Bożego i wspólnotowego sprawowania Eucharystii, w taki sposób, żeby stanowiły one centrum życia Braci i były źródłem, z którego czerpie się miłość braterską.

2. Projekt życia osobistego, mając na względzie Projekt życia wspólnotowego, niech określi czas i formy modlitwy osobistej, przez które zamierza się dać pierwszeństwo kontemplacyjnemu wymiarowi w życiu każdego z Braci.

3. Bracia i Wspólnoty niech przynajmniej raz w roku weryfikują swoją wierność postanowieniom Projektów, w celu uniknięcia, by nadmierny aktywizm, powierzchowność i niedbalstwo nie zagrażały naszej przyszłości i nie zniszczyły wartości naszej Wspólnoty.

4. Konferencje, Prowincje i Bracia, kierując się dokumentami Serce zwrócone ku Bogu oraz Duch modlitwy i pobożności, niech pobudzają w konkretny sposób ducha modlitwy i pobożności: przez nowe formy modlitwy wspólnotowej, częste spotkania ze słowem Bożym, przeżywanie kontemplacji w domach rekolekcyjnych i romitoriach, wspólną modlitwę z ludem.

5. Ministrowie niech popierają kontemplacyjny wymiar życia i posłannictwa Braci, wykorzystując bogatą franciszkańską tradycję kontemplacyjną oraz inicjując nowe jej formy, odpowiadające wrażliwości ludzi współczesnych. W ten sposób wymiar kontemplacyjny staje się źródłem życia i działania, korzeniem, z którego czerpią pokarm nasze działania dla dobra ludzkości i Kościoła.

6. Ministrowie, Wspólnoty i Bracia niech się starają, aby wasze Wspólnoty stawały się rzeczywiście miejscami, w których wszyscy będą mogli doświadczać wyzwalającej obecności Zmartwychwstałego.

7. Ministrowie i Bracia niech starają się o to, aby osobiste działania oraz struktury lokalne i prowincjalne służyły naszemu życiu, wyraźnie ukazywały wartości naszego charyzmatu i nigdy nie gasiły ducha modlitwy i pobożności.